

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.005 van 1 maart 1999
in de zaak A. 53.247/IX-657**

In zake : Emma VERBEECK,
wonende te WIJGMAAL-LEUVEN,
Wijgmaalbroek 54

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Economische Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten N. WEINSTOCK en P. LAMBERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Emma VERBEECK
op 10 augustus 1993 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van het ministerieel besluit van 16 juni
1993 waarbij zij met ingang van 16 december 1992 ambts-
halve en zonder opzeg wordt ontslagen uit haar ambt van
eerstaanwezend klerk-typiste bij het ministerie van
Economische Zaken;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 27 februari 1995
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 11 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster was werkzaam als eerstaanwezende klerk-typiste bij de Geologische Dienst van het ministerie van Economische zaken.

Zij was met loopbaanonderbreking van 16 juni 1987 tot 15 juni 1992.

1.2. Bij ministerieel besluit van 22 juni 1992 wordt zij, op haar aanvraag, in disponibiliteit geplaatst wegens persoonlijke aangelegenheden voor zes maanden hoewel het Hoofd van de Geologische Dienst ongunstig had geadviseerd omdat verzoekster reeds gedurende vijf jaren haar loopbaan had onderbroken en gelet op de situatie van het personeel op de Belgische Geologische Dienst en hoewel de wnd. directeur-generaal der Mijnen verklaard had diens mening te delen.

1.3. Op 10 december 1992 adviseert het hoofd van de Belgische Geologische Dienst opnieuw ongunstig over een verdere verlenging van verzoeksters disponibiliteit.

In navolging van dit advies weigert de minister van Economische Zaken op 7 januari 1993 verzoekster een verlenging van disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden toe te staan.

Verzoekster wordt bij aangetekend schrijven van 15 januari 1993 op de hoogte gebracht van deze weigering en uitgenodigd om zo spoedig mogelijk haar dienst te hervatten ofwel haar ontslag in te dienen. Er wordt haar meegedeeld dat indien zij niet antwoordt binnen tien dagen na ontvangst van dat bericht aan de minister voorgesteld zal worden haar ambtshalve te ontslaan.

1.4. Op 22 januari 1993 tekent verzoekster beroep aan tegen deze weigering bij de commissie voor beroep inzake verlof, disponibiliteit en afwezigheid.

Op 8 maart 1993 verklaart die commissie het beroep ontvankelijk doch ongegrond.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 30 maart 1993 wordt verzoekster meegedeeld dat de commissie haar beroep heeft afgewezen.

Die brief eindigt als volgt :

"Ik heb bijgevolg de eer U te verzoeken onmiddellijk uw dienst te hervatten of uw ontslag bij het departement in te dienen, zoniet zal ik mij verplicht zien de heer Minister voor te stellen U van ambtswege en zonder opzegging uit uw functie te ontslaan."

1.6. Verzoekster antwoordt op 14 juni 1993 dat ze haar dienst nog niet kan hervatten aangezien haar persoonlijke aangelegenheden nog ongewijzigd zijn.

Met haar brief van 17 juni 1993 bezorgt zij de directeur-generaal van de algemene diensten, sectie personeel van het ministerie van Economische Zaken, een

medisch attest van dokter M. LUYCKX waarin die persoonlijke redenen worden omschreven.

1.7. Bij ministerieel besluit van 16 juni 1993 wordt verzoekster ambtshalve en zonder opzeg ontslagen uit haar ambt van eerstaanwezend klerk-typiste met ingang van 16 december 1992.

Dat besluit maakt het voorwerp uit van het huidige geschil.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat in haar eerste annulatiemiddel verzoekster aanvoert dat de weigering van haar aanvraag tot verlenging van haar indisponibiliteitsstelling niet gemotiveerd is naar eis van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen of dat haar dan toch geen gemotiveerde beslissing werd meegedeeld; dat zij in haar tweede annulatiemiddel aanvoert dat bovengenoemde weigering tot stand is gekomen met schending van verscheidene procedureregels; dat zij in haar derde annulatiemiddel aanvoert dat de beslissing zelve van de commissie van beroep over de weigering van haar aanvraag tot verlenging haar niet werd betekend, dat haar alleen werd meegedeeld dat die commissie haar beroep had afgewezen;

2.2. Overwegende dat alle annulatiemiddelen van verzoekster gebaseerd zijn op de gedachte dat het door haar bestreden ontslagbesluit onwettig is omdat het gesteund is op een onwettige weigering om haar indisponibiliteitsstelling te verlengen; dat het bestreden besluit echter in werkelijkheid gesteund is op de vaststelling dat verzoekster afwezig is gebleven, eerst ofschoon nog geen uitspraak was gedaan over haar aanvraag tot verlenging daarna ofschoon die aanvraag was

afgewezen, kortom omdat -termen van de motivering van het bestreden besluit- "betrokkene vanaf 16 december 1992 zonder toestemming verder uit de dienst afwezig is gebleven"; dat het bestreden besluit haar zulks mocht ten laste leggen zelfs als de weigering van verlenging onwettig was; dat die weigeringsbeslissing immers een uitvoerbare beslissing was; dat zulks betekent dat als verzoekster meende dat die beslissing onwettig was, zij zich tot de rechter moest wenden om die onwettigheid erkend te zien, maar dat zij niet het recht in eigen handen mocht nemen en handelen alsof die beslissing door de rechter reeds onwettig was verklaard;

Overwegende dat verzoeksters annulatie-middelen rechtens niet relevant zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.